

1. Na Okoř je cesta jako žádná ze sta, vroubená je stromama.
 Když jdu po ní v létě samotén ve světě, sotva pletu nohama.
 Na konci té cesty trnité stojí krčma jako hrad,
 tam zapadli trampí, (tam se trampí sešli,) hladoví a sešlí, začli sobě notovat.

R: Na hradě Okoři světla už nehoří, Bílá paní šla už dávno spát.
 Ona měla ve zvyku podle svého budíku o půlnoci chodit strašívát.
 Od těch dob, co jsou tam trampové, nesmí z hradu pryč,
 a tak dole v podhradí se šerifem dovádí, on ji sebral od komnaty klíč.

2. Jednoho dne z rána roznesla se zpráva, že byl Okoř vykraden.
 Nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát odnes, nikdo nebyl dopaden.
 Šerif hrál celou noc mariáš s Bílou paní v kostnici,
 místo, aby hlídal, zuřivě ji líbal, dostal z toho zimnici.

R: